

Sygn. akt II CSK 401/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa W. S.

przeciwko T. S.-R. i M. R.

o wydanie ruchomości, ewentualnie o zapłatę kwoty 85.790 złotych

oraz o zapłatę kwoty 36.603,30 zł,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 lutego 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłankach z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 i 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. skarżący powinien przytoczyć argumentację juretryczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje istotne zagadnienie prawne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącego zagadnienie dotyczące przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym, motywowane przede wszystkim błędami w zakresie ustaleń faktycznych przyjętych w podstawie zaskarżonego wyroku, pozbawione jest cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu.

W sprawie nie zachodzi podnoszona w skardze nieważność postępowania z przyczyny określonej w art. 379 pkt 4 k.p.c. Nieważność postępowania, jako przesłanka uzasadniająca przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania odnosi się wyłącznie do postępowania przed sądem drugiej instancji, podczas gdy skarżący wiąże ją z postępowaniem przed Sądem Okręgowym podnosząc, że jego skład był sprzeczny z ustawą z powodu udziału w nim sędziego wyłączonego z mocy przepisów ustrojowych, z uwagi na brak bezstronności. Kwestia ta była rozważana przez Sąd Apelacyjny, który oddalił podniesiony przez apelującego zarzut nieważności postępowania przed Sądem Okręgowym, co skarżący kwestionuje obecnie na podstawie zarzutu naruszenia art. 378 § 1 i art. 386 § 2 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.